

БЕГЕМОТ

Для звичайних людей з незвичайними мріями

ГОЛОВНЕ - ВСТИГНУТИ

Уже стало доброю традицією навесні ходити в похід по місцях бойової слави. І ось члени історично-краєзнавчого гуртка «Ерудит» зібралися в дорогу.

На шкільному автобусі доїхали до села Грузьке. Спочатку прибрали територію меморіального комплексу «1941 – 1945», обстежили руїни Будинку культури і попрямували до пам'ятника капітану Осіпову, який загинув у бою за звільнення наших сіл 7 вересня 1943 року. Він очолив групу розвідників, що скеровували вогонь радянської артилерії та авіації по німецьких позиціях. Але німці їх вирахували і знищили. Прибравши територію навколо пам'ятника та поклавши квіти на знак вдячності і пошани до ратного подвигу наших

солдат, ми попрямували далі. Дорогою розпитували старожилів про воєнні часи, бої і записували їх розповіді на відеореєстратор. Це безцінні свідчення очевидців тих подій. Як важливо встигнути їх зібрати!

До могили невідомих солдат пробиралися через плесо, очерет та чагарники. Прийшовши туди, здивувалися, як усе поросло терником. Вирубали паросль, вирвали траву. Здавалося, що посміхаються нам із небес солдати, радіють, що їх не забули. Але дуже цікаво, хто вони? Можливо, їх рідні та близькі досі не знають, що з ними трапилося і

де вони лежать.

По дорозі додому на ріллі знайшли рештки скам'янілих дерев. Поповнили ними експозицію музею історії села. Обстежили також руїни школи у селі Веселе і наостанок завітали до ветерана Великої Вітчизняної війни Стеблянка Івана Єгоровича, якого розпитували про воєнні часи, бої та важке солдатське життя.

Поверталися у школу сповнені яскравих вражень і планів, бо нас чекають нові походи.

Анатолій
ЧЕРЕДНИК

66-та весна

Знову щимить серце. Лунають пісні військових часів. Збираючись до школи, по телевізору уривками дивлюся кадри військової кінохроніки... Сльози навертаються на очі. Біля школи святкова метушня дівчорітки з квітами та кульками. Юнаки у військовому виносять гірлянди, оповиту червоною стрічкою. Рушаємо. На площі так мало людей. З кожним роком усе менше. Підвозять ветеранів. Їх усього шестеро. Старенькі, але сповнені гордості. Намагаються сидіти впевнено, не виказуючи своєї слабкості. Усі завмерли в щемливій тиші... Здрігнулися від пострілів... Ось іще одна весна перемоги. Уже шістдесят шоста.

Яна ТЕРАНІС

Game over

Ось і прийшов кінець навчального року... Для когось – це довгоочікуваний відпочинок, а для когось – останні солодкі хвилини у дитячому віці... Навіть не віриться, що вже кожен із нас став на рік дорослішим, а для випускників – це останній дзвоник у стінах рідної школи...

Свято Останнього Леонідович Рижинков дзвоника усі школярі побажав випускникам України відзначили 27 травня, і, звичайно, цей захід не оминув і нашу школу =). А яке ж свято без гостей?! До нас завітали зі своїми щирими поздоровленнями на чальник відділу освіти - Любов Миколаївна Гапич, яка висловила слова подяки батькам та вчителям за допомогу, тепло та участь у підготовці дітей до дорослого життя; голова Добропільської райдержадміністрації - Микола Миколайович Гапич подякував присутніх за щедрість душі, увагу та тепле ставлення; голова Золотоколодянської сільської ради Микола

Було виголошено стільки привітань на адресу випускникам, учителям, учням та працівникам школи, батькам, що треба, мабуть, не одне життя, щоб усі ці побажання здійснилися! «Бегемотики» також приєднуються до поздоровлень, бо настає улюблена пора – літо! Нарешті можна поніжитися на сонечку та у теплій водичці.

Ура!!! Привіт, літо - літченко!!!

Стрибала і раділа
Аліна ГОЛУБЕНКО

В ОСТАННЄ...

Теплий травневий вечір, до літа залишилося вже зовсім трішки... Десять випускників гордо крокують з атестатами в руках подвір'ям рідної школи. У глибині душі вони радіють, бо у них починаються безтурботні студентські роки. А батькам усе не віриться, що їх, колись маленькі дітки, «тікають» з рідної домівки.

Анжеліка МЕЛЬНИКОВА

ПЕРЕВІРЕНО НА СОБІ

Весна. У когось побачення, а у випускників – іспити. Згадую себе у 9 класі...

За три місяці... ступна математика. Треба починати виконувати домашнє завдання. Місяць до ДПА... Краше в футбол пограю, вивчити білеті ще встигну. Два тижні до іспитів... Начебто вчила, а Тиждень... Мене вже нудить від біології. Один день... Починаю читати відповіді з географії. Сьогодні! Тримтіння пальців, колінок. Тягну білет. Ура...мій улюблений. Розповідаю розмахуючи руками. 12 балів. Фух, мама буде задоволена. На-

О-ооу. Тягну білет. Де моя шпаргалка? Не помітили... Чому третій рівень з іншого варіанта??? Вийду на хвилину ку «в туалет». Позичаю шпаргалку. Совість прокинулася – не списала. Дура. Ура! Склала іспити не гірше за брата

Гадаю, і у вас була схожа ситуація, а тим, у кого все по-переду раджу братися за розум, щоб потім не хаятися за голову!

Яна ТЕРАНІС

БОГАТИРІ

На базі учбового полігону управління Східного територіального командування Внутрішніх військ МВД України (Ясинуватський район) 14 травня у шістнадцятий раз був проведений фінал Обласної воєнно-патріотичної гри «Майбутній воїн», у якому брали участь старшокласники нашої школи. У цьому році вона була присвячена Перемозі нашого народу у Великій Вітчизняній війні над Німеччиною, а також 90-й річниці з дня народження двічі Героя Радянського союзу, льотчика - космонавта Г.Т. Берегового.

У грі завзяті хлопці та дівчата змогли показати неабиякий рівень фізичної та розумової підготовки. Під час воєнно-патріотичних зборів кожен пройшов перевірку із основ безпеки життєдіяльності людини, основ початкової воєнної підготовки; дізналися багато цікавої інформації про історію Української армії.

Хоча наші хлопці не зайняли призового місця, але журі та болільники їх запам'ятали, бо показали справжній клас не лише рівнем підготовки до конкурсу, а й зачарували всіх своєю харизмою! Наші захисники отримали грамоту за активну участь у грі.

«Битий небогито везе»

Завдяки таким заходам у нашої молоді виховується почуття взаємодопомоги, дружньої підтримки, поваги. Після таких зборів, я гадаю, кожен буде вести здоровий спосіб життя, та робитиме усе можливе, щоб наша нація була здоровою!!!

Зачарована фізичною формою хлопців – старшокласників

**Аліна ГОЛУБЕНКО
НОВИНИ ОДНИМ РЯДКОМ**

Відірвались наповну!

Ну і подорож у нас була! Запам'ятається надовго. Двадцять вісім непосидючих, галасливих шибеників вивезли на екскурсію в місто Донецьк і Докучаєвськ.

«Дотягнутися б до зірок...»

Першим удар прийняв дитячий майданчик поблизу Планетарія в Донецьку. Машинки на пружинках розхитувались зі страшною силою, гойдалки підлітали до небес, а з гірки кубарем один на одного скочувались дітлахи. А яким щастям було отримати безкоштовно браковану іграшку з лотка!

У Планетарії не надовго заспокоїлись. Зручні сидіння дозволили напівлежачи спостерігати за зоряним небом та підводним світом. А коли на нас зі страшною швидкістю і гуркотом падав метеорит, так і хотілося залізти під крісло і сховатися.

Дорогу до Докучаївська ледве витримали. Ніяк не сиділося на місці. Але не по-

жалкували, що приїхали туди. На мальовничому озері нас зустріли білі і чорні лебеді, качки, гуси. А далі нас чекала мавпочка-крадійка, яка дуже полюбає мобільні телефони. Їй таки вдалося вихопити один із них у хлопчика з сусіднього села – Ганнівки і розбити його на шматки. Тож завжди треба слухати попередження і не випробовувати мавп'ячу кмітливість та спритність на собі. Але по-справжньому вже відірвалися на батуті. Що тільки там не виробляли! Навіть Колюня, незважаючи на гіпс на руці, виконував сальто. Вдало доповнили відчуття щастя солодка вата, морозиво та напої. А наостанок знову телефонний курйоз. Дуже велика щільна виявилася на сходинці до тиру. Така велика, що туди легко вскочив Дімін телефон. Спільними зусиллями витягли його, посварившись із госпо-

«Юнкорівська майовка» - четвертий обласний фестиваль-конкурс шкільних газет відгуків 5 травня у с.Каштанове в таборі «Лесная сказка».

Учні нашої школи представляли делегацію Добропільського району на мітинзі – вшануванні пам'яті загиблим воїнам у Великій Вітчизняній війні у Святогірську, за присутності губернатора Донецької області.

Відбулася екскурсія до природного заповідника «Гектова балка».

дарем тиру, і подалися до автобуса.

І все ж дорога додому завжди коротша. На площі в рідному селі з нетерпінням чекали батьки. І діти охоче ділилися з ними своїми враженнями.

Розпитувала очевидців

Яна ТЕРАНІС

Редактор –
Аліна ГОЛУБЕНКО
Журналіст – Яна ТЕРАНІС
Фотографи –
Аліна ГОЛУБЕНКО,
Яна ТЕРАНІС

Верстальщик –
Яна ТЕРАНІС
Кореспонденти –
Анжеліка МЕЛЬНИКОВА,
Анатолій ЧЕРЕДНИК

Наша адреса: 85018 вул. Шкільна, 6, с.
Золотий Колодязь,
Добропільський район
Донецька область

Тел. редакції – 97-2-74
Тираж 15 екземплярів
Напечатано у пресцентрі
Золотоколядзянської ЗОШ